

[Arbejdsministeren]

der til meget store dele af arbejdsmarkedsaftalerne er knyttet 14-dages-udbetalingsregler, og vi synes faktisk ikke, at vi lovgivningsmæssigt kan sige: Når I er på dagpenge og I bliver arbejdsløse, så må I indrette jeres økonomi på en anden måde end den, man indretter sig på, når man er i beskæftigelse.

Det ville være et temmelig utidigt indgreb i den rytme, der nu engang er på arbejdsmarkedet, og jeg tror ikke, at der ville være ret mange – heller ikke herinde i Folketinget – der ville bryde sig om, at man pludselig sprang en måned over, fordi der var nogle andre, der havde besluttet sig for, at nu skulle lønudbetalingerne for os være anderledes. Sådan kan man anstændigvis heller ikke behandle folk på arbejdsmarkedet, der i desværre alt for mange og alt for lange perioder er ledige, og det er baggrunden for, at besparelsen er blevet mindre. Det er simpelt hen hensyntagen til de ledige, det er hensyntagen til de regler, der nu engang er på arbejdsmarkedet.

Både fru Pernille Sams og hr. Helge Sander var inde på den bestemmelse i lovforslaget, der handler om samadministration. Der vil jeg meget gerne understrege, at der er faktisk ikke belæg – som hr. Poul Nødgaard var inde på – for en almindelig mistænkeliggørelse af den administration, der sker af arbejdsløshedsforsikringsloven. Der er et udvidet og meget omfattende tilsyn med, at reglerne bliver overholdt. Der er i nyere tid kun ét forbund, som ikke har kunnet kende forskel på faglige midler og statens midler, nemlig Firma-Funktionærerne, hvad også Finansudvalget har øje for. Udvalget stiller i hvert fald en lang række spørgsmål til arbejdsministeren, og det synes jeg også er helt fint, for selvfølgelig skal uregelmæssigheder frem i lyset. Men jeg vil sige, at der er ingen som helst grund til almindelig mistænkeliggørelse af de faglige organisationers administration af dagpengereglerne. De ved mere end nogen andre, hvor vigtigt det er, at de holder faglige midler for sig i ét regnskab og dagpengekontoen for sig i et andet regnskab. Det, vi alene har været interesseret i i regeringen med de bestemmelser, der er i lovgivningen, er at få præciseret, hvad det er for et regelsæt, en sådan samadministration skal ske efter. En sådan præcisering er der ikke i den nuværende lovgivning, og det har vi så syntes var passende at få ind i lovgivningen. Det er ikke et udtryk

for almindelig mistænkeliggørelse eller for, at der nok sker et eller andet et eller andet sted, som ikke er i overensstemmelse med loven. Det har vi ikke nogen forestilling om, det har vi ikke nogen forventning om, men vi har et ønske om at få klarlagt en hjemmel til samadministration.

Det var til hr. Helge Sander, som på vanlig Venstremandsvis ikke lader nogen chance gå fra sig for at bidrage til en almindelig mistænkeliggørelse af de faglige organisationer. Den er der som sagt ikke noget belæg for.

Fru Lilli Gyldenkilde var også inde på månedsudbetalingerne. Det har jeg svaret på. Vi vil selvfølgelig – ligesom Arbejdsmarkedsudvalget – gerne have belyst restanceniveauet. Det er min forestilling, at det skal være rimelige restancetørrelser, og det skal selvfølgelig forvaltes på en rimelig facon, men på den anden side er det vel også meget rigtigt, at når man ikke lever op til sine forpligtelser, løber der nogle renter på, og der bliver noget mere administration, og derfor er der også rimelighed i nogle mindre restancetørrelser, men det er et spørgsmål, som selvfølgelig kan belyses mere i Arbejdsmarkedsudvalget.

Det er også rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at den bestemmelse, der var i min forgængers forslag om dagpengeregler i forhold til uddannelse og beskæftigelse, er taget ud, og det er, fordi vi har syntes, at det var mest naturligt at sætte det spørgsmål ind i en bredere orlovsreform om både uddannelse og andre ting. Niveauer og regler knyttet til orlov skal alene indrettes efter hensigtsmæssighedsgrunde. Hvis vi havde fået det ind her, skulle vi måske have taget det ud ved en reel orlovsreform. Mere ligger der faktisk ikke i det. Vi ønsker naturligvis, at man skal kunne uddanne sig, mens man er ledig, så man får noget konstruktivt ud af sin ledighedsperiode.

Hr. Poul Nødgaard og fru Lilli Gyldenkilde var inde på, hvornår man får pengene til disposition, og det svarede hr. Poul Nødgaard ganske korrekt på. Det er den sidste bankdag, og det er et finanslovanliggende, og effektiviseringen af udbetalingsreglerne bliver ekspederet med det her forslag.

Afslutningsvis vil jeg sige om den lapsus, som Folketingets partier havde et fælles ansvar for, da vi lavede nye regler for borgmestre og folketingsmedlemmer, nemlig at vi glemte EF-